Należność pocztowa opłacona ryczałtem

Rok XIII. Warszawa, dnia 15 grudnia 1932 r. Nr. 12 (216)

# MASZYNISTA

ORGAN ZWIĄZKU ZAW. MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH

PISMO ZAWODOWE, POŚWIĘCONE SPRAWOM MASZYNISTÓW I KOLEJNICTWU

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca. Redakcja i Administracja Warszawa, Chmielna 9 m. 9, tel.: 795-28 i 539-80. Konto czekowe P.K.O. 3585. Cena pojedyńczego numeru 25 groszy. Członkowie Związku otrzymują czasopismo bezpłatnie. Rękopisów Redakcja nie zwraca. Anonimów nie uwzględnia się. Ceny ogłoszeń na ostatniej stronie.



**Z okazji nadchodzących Świąt i Nowego Roku zasyłamy wszystkim kolegom, członkom Związku i czytelnikom Maszynisty najserdeczniejsze życzenia. Myśl nasza zwraca się szczególnie do tych którzy powołani do wykonywania twardego i bezwzględnego obowiązku zmuszeni będą spędzić tradycyjny wieczór wigilijny w służbie, zdala od swych najbliższych. Niechaj im za pociechę służy przekonanie, iż myślą i pamiętają o nich serdecznie wszyscy koledzy, zjednoczeni miłością braterską i spójnią organizacyjną w naszym Związku.**

**PREZYDJUM Z. Z. M. i REDAKCJA „MASZYNISTY".**

# ZDEMASKOWANIE KŁAMSTWA

Teren Dyrekcji O. K. P. w Wilnie był w ostatnich miesiącach widownią rozpaczliwych wysiłków B. B. Z. M., który usiłował tam zjednać sobie większą ilość zwolenników. Agitatorzy nie przebierali w środkach aby tylko osiągnąć cel zamierzony. Udało się im zjednać sobie w niewyjaśnony dotąd sposób i przy użyciu ukrytych środków nacisku pomoc niektórych urzędników administracyj nych. W porozumieniu z tymi osobnikami, którzy zapomnieli, jak widać, o obowiązkach swego urzędu, zaczęto operować świadomie kłamliwemi obietnicami i przyrzeczeniami. Wszczęta tym sposobem akcja znalazła oparcie w niesamowitym porządku awansowania, zastosowanym w DOKP Wilno w letnim terminie awansowym. Awanse udzielone „na wyrywki" z zupełnem pominięciem listy starszeństwa, dziwnym zbiegiem okoliczności dostały się przeważnie członkom lub sympatykom B. B. Z. M. Działały tu znowu zakulisowe wpływy i stosunki, zdążające do swych ukrytych celów poza plecami i bez wiedzy czynników miarodajnych.

Uznaliśmy za rzecz konieczną przeciwstawić się stanowczo takiemu niecnemu sposobowi kaptowania członków. Niezależnie od kroków, które poczyniliśmy w tej sprawie w M. K. postanowiliśmy wyjaśnić sprawę bezpośrednio u p. Dyrektora K. P. w Wilnie inż. Falkowskiego.

Na audjencji dnia 21.XI. b. r. obecni byli z ramienia naszego Związku: Prezes Zw. Kol. **Borkowski**, wiceprezes kol. **Komorowski**. Prezes Okr. Wileńskiego kol. **Schabowski** tudzież Przewodniczcy Kół: Baranowicze: **Stański**, Brześć: **Brożek**, Białystok: **Ciszewski** i **Jaworski**, Czeremcha, **Paciorkowski** Grodno: **Ciecierski**, Lida: **Wołoncewicz**, Mołodeczno: **Sawlewicz**, Wilno: **Monkiewicz** i Wołkowysk: **Bakinowski**.

Delegacja poruszyła najaktualniejsze obecnie w DOKP Wilno sprawy, a w szczególności: udziału administracji kolejowej w akcji agitacyjnej na rzecz B. B. Z. M. tudzież sposobu przydzielania awansów.

Delegacja zwróciła uwagę p. Dyrektora na czynny udział niektórych osób z pośród personelu administracyjnego w agitacji na rzecz B. B. Z. M. i na sposób prowadzenia tej agitacji w której główną rolę gra, powoływanie się na osobę p. Dyrektora. W szczególności agitatorzy obiecują imieniem p. Dyrektora publicznie na zebraniach wobec świadków, iż każdy, kto przystąpi do B. B. Z. M. otrzyma niezwłocznie awans. Gdyby mu się zdarzył jakiś wypadek w służbie, jak np. katastrofa, przejechanie sygnału i t. p. — może być pewny bezkarności, bo administracja będzie patrzyła na to „przez palce". Ktokolwiek z pracowników wezwania nie posłucha i do B. B. Z. M. nie przystąpi, ten otrzyma gorsze pociągi, będzie źle widziany i traktowany przez przełożonych, a nawet przeniesiony na drugi kraniec Polski.

Przedstawiciele administracji uczęszczają na zebrania B. B. Z. M., osobiście namawiają maszynistów do wstępowania w szeregi tego Związku i potwierdzają prawdziwość gróźb i obietnic rzucanych przez agitatorów. I tak w Białymstoku kontroler maszynowy p. **Onoszko** obiecywał maszynistom **Karpińskiemu i Muszyńskiemu** stanowiska maszynistów - instruktorów, jeżeli wstąpią do B. B. Z. M.

W **Brześciu** naczelnik Oddziału p. **Czarnocki** i nacz. par. p. **Żeleźniak**

obecni osobiście na zebraniu B. B. Z. M. brali pod rękę maszynistów, którzy już wychodzili z sali prowadząc ich do prezydjum zebrania i namawiając aby podpisali deklarację o przystąpieniu do tego Związku. Zaw. Par. Grodno p. Rozwadowski pełni funkcję sekretarza B.B.Z.M. załatwia sprawy kancelaryjne tego związku i obiecuje awanse tym, którzy do protegowanego Związku przystąpią. W Brześciu w tym samym duchu rozwija gorliwą działalność agitacyjną p. Wołoszko, który imieniem p. Dyrektora Kolei rozdziela obietnice awansów i zapewnia o bezkarności.

Agitacja prowadzona przy pomocy takich środków wydaje swoje owoce. Oto na zebraniu B. B. Z. M. w Wilnie dn. 18 listopada 1932 r. w obecności przedstawicieli miejscowej administarcji kolejowej odbył się pewnego rodzaju przetarg na awanse, które rozpoczęto rozdzielać na miejscu. Z powodu nadmiaru uprawnionych do awansu członków B. B. Z. M. doszło do nieporozumień, a w końcu do bójki krzesłami, przyczem najpoważniejszego kandydata na prezesa Okręgu B. B. Z. M. — **Krawczuka** siłą wyrzucono za drzwi.

Delegacja nie ma wątpliwości, iż wszystko to dzieje się bez wiedzy p. Dyrektora Kolei i nie może uwierzyć twierdzeniom, agitatorów, chociaż znajdują one potwierdzenie z ust przedstawicieli administracji. Temniemniej jednak podkreśla, że agitacja ta nie mogłaby zdobyć gruntu, gdyby nie fakty, które zdają się świadczyć na korzyść B. B. Z. M. Najdonioślejszym z tych faktów jest sposób przeprowadzenia ostatnich awansów. Pominięto przy awansach zupełnie listę starszeństwa, kandydatów wybierano dowolnie nawet z 140 i dalszych miejsc, przyczem dziwnym trafem przeważająca większość tych awansów przypadła w udziale tym właśnie, którży, posłuszni wezwaniu swoich przełożonych, wystąpili z naszego Związku i poszli do B. B. Z. M. Jest to dowodem, że na sposób awansowania zdobyły wpływ czynniki nieodpowiedzialne i że wpływ ten wyzyskują z ujmą dla interesów służby, dla celów nic nie mających wspólnego z dobrem P.K.P.

Delegacja podkreśla z całym naciskiem, że obowiązujące przepisy nakazują awansować w porządku starszeństwa, że prawo czynienia wyjątków w wypadkach nadzwyczajnych nie może być uznane za zasadę wyłączną i że nawet przy stosowaniu wyjątków nie zachodzi konieczność faworyzowania 140-tego, a pomijania 139 innych, z których wiela odznacza się wyjątkowemi kwalifikacjami, nienaganną służbą i t. d. Metoda zastosowana przez Dyrekcję prowadzi prostą drogą do systemu protekcyjnego, który zresztą już kwitnie w całej pełni. Wyjątkowe zalety, któremi protegowani legitymują się wobec Dyrekcji, są najczęściej zmyślone, co gorzej, awanse dostają się osobnikom karanym dyscyplinarnie lub nawet sądownie i niezasługującym pod żadnym względem już nietylko na awans, ale i na zaufanie. Związek walczył stale i walczyć będzie nadal o awans w porządku starszeństwa z wyłączeniem tych tylko, którzy z mocy wyraźnego postanowienia obowiązujących przepisów awansować nie mogą. Delegacja zwraca się zatem z prośbą do p. Dyrektora, aby zechciał wejrzeć w te stosunki i usunąć nadużycia oraz aby polecił w przyszłości dokonywać awansów w porządku starszeństwa.

W odpowiedzi na wywody delegacji p. Dyrektor Kolei inż. Falkowski oświadczył wobec wszystkich co następuje:

**Nigdy nie upoważnił żadnego przedstawiciela administracji kolejowej do obiecywania w swojem imieniu, ani awansów, ani bezkarności za przystąpienie do B. B. Z. M. Przeciwnie odnosi się do każdego pracownika bezstronnie, nie zwraca uwagi na przynależność związkową i stoi na stanowisku, iż każdy kto zawinił, musi być ukarany, przyczem żadne względy uboczne roli grać nie mogą. Wobec tych, którzy ośmielili się rozsiewać pogłoski podobnej treści wystąpi z całą surowością przepisów, wdroży dochodzenia i pociągnie ich do odpowiedzialności. Ze zdziwieniem przyjmuje do wiadomości, iż przedstawiciele administracji biorą aktywny udział w zebraniach związków zawodowych i angażują się czynnie na rzecz jednej organizacji. Dzieje się to bez jego wiedzy i wbrew jego woli, wobec czego wdroży i w tym kierunku dochodzenia.**

**W sprawie awansów p. Dyrektor przychylił się do prośby delegacji i obiecał, iż w przyszłości awanse przydzielane będą w porządku, wskazanym w liście starszeństwa z pominięciem tych tylko, którzy mają niewystarczającą kwalifikację lub przeciwko którym wdrożono dochodzenie służbowe lub dyscyplinarne.**

Co do liczebności awansów p. Dyrektor nie może złożyć narazie żadnego oświadczenia, nie otrzymał bowiem dotąd przydziału z M. K.

**Kończąc zaznaczył p. Dyrektor, że ceni Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, jako organizację poważną, uważa istnienie tego Związku za pożyteczne i chętnie z nim współpracuje. Stałą opieką otacza drużyny parowozowe w przekonaniu, iż od sprawności pracy drużyn parowozowych zależy, w największym stopniu ogólna sprawność ruchu. W tem przekonaniu, jak dotąd, tak i na przyszłość troszczyć się będzie, aby postulatom drużyn parowozowych w granicach możliwości zadośćuczynić.**

Oświadczenie p. Dyr. inż. Falkowskiego, stanowi samo przez się stanowcze zdemaskowanie kłamstw agitacyjnych B. B. Z. M. i żadnych wyjaśnień nie wymaga.

# AUDJENCJA U P. MINISTRA KOMUNIKACJI

Dnia 29 listopada 1932 r. p. Minister Komunikacji inż. Butkiewicz przyjął na audjencji przedstawicieli naszego Związku w osobach kol.: Prezesa Zw. **Borkowskiego,** wiceprezesa **Komorowskiego** i sekretarza gen. **Siadaka.**

Delegacja poruszyła szereg spraw w których uprzednio Związek wystąpił do p. Ministra z umotywowanymi memorjałami.

W szczególności prosiła delegacja p. Ministra o wyjaśnienie czy i o ile prawdziwemi są pogłoski jakoby Rząd zamierzał przeprowadzić dalszą obniżkę uposażeń pracowników państwowych i zaopatrzeń emerytalnych. Pogłoski takie szerzone są uporczywie nietylko w rozmowach prywatnych lecz także i w poważnych organach prasowych, a oparcie swoje znajdują w przemówieniu p. Ministra Skarbu w Sejmie, które komentowane jest w tym sensie, że w razie utrzymywania się deficytu, Rząd będzie się starał wyrównać go kosztem płac pracowniczych. W odpowiedzi p. Minister zaprzeczył stanowczo, jakoby istniał zamiar dalszego obniżania uposażeń i skwalifikował krążące na ten temat pogłoski, jako bezpodstawne plotki.

W sprawie awansów i etatowania na 1.I.1923 r. p. Minister wstrzymał się od udzielenia stanowczej odpowiedzi aż do ostatecznego zdecydowania sprawy w M. K., gdzie dotąd stanowi ona przedmiot narad i badania. W każdym razie argumenty przytoczone przez Związek będą wzięte pod rozwagę i uwzględnione w granicach możliwości budżetowych, które, jak wiadomo, wskutek niekorzystnej konjunktury gospodarczej są ograniczone.

W sprawie maszynistów i pom. masz. kolei wąskotorowych z Gozdowa w DOKP Radom, zwolnionych z mocy postanowień § 126 pragmatyki w dawnem brzmieniu, delegacja prosiła o przyśpieszenie załatwienia pisma wniesionego w tej sprawie jeszcze w sierpniu r. b. Przedłużanie załatwienia tej sprawy, rodzi stan niepewności, szkodliwy w wysokim stopniu zarówno dla bezpośrednio interesowanych jak też i dla zaniepokojonego tą sprawą ogółu maszynistów. Delegacja prosi raz jeszcze p. Ministra o przychylne załatwienie prośby Związku, która zasługuje na uwzględnienie w pełnej mierze, albowiem wspomnianym członkom wyrządzona została dotkliwa krzywda bez winy z ich strony. P. Minister oświadczył gotowość zbadania tej sprawy i obiecał wydać stosowne

zarządzenia po zaznajomieniu się z jej treścią.

Wreszcie zwróciła się delegacja do p. Ministra z prośbą o naprawienie dotkliwej krzywdy, wyrządzonej wdowie po maszyniście Marjannie Modrakowskiej, której mąż ś. p. Tomasz Modrakowski zginął śmiercią tragiczną wskutek nieszczęśliwego wypadku na parowozie w r. 1929. Wobec nieuzasadnionej wykładni postanowień art. 12 dawnej ustawy emerytalnej, wdowie odmówiono odszkodowania za nieszczęśliwy wypadek, tak, że otrzymała ona tytułem zaopatrzenia dla siebie i dla 5-ciorga sierot zaledwie 87 złotych miesięcznie. Dodać należy, iż wdowa Modrakowska jest cierpiąca i ułomna i nie ma możności własną pracą rodzinie dopomagać. Decyzja M. K. oparta była na wyroku N. T. A., który taką właśnie nieludzką i krzywdzącą wykładnię przepisów ustawy emerytalnej wprowadził. Tymczasem jednakże stanowisko N. T. A. uległo zmianie. Wydany został wyrok, według którego art. 12 ustawy emerytalnej nie wyklucza odszkodowania za nieszczęśliwy wypadek w podobnych okolicznościach.

Wobec tego odpadło jedyne uzasadnienie odmownego stanowiska M. K. i nic już nie stoi na przeszkodzie, aby wdowie krzyczącą krzywdę wynagrodzić. P. Minister zainteresował się sprawą osobiście, uznał słuszność stanowiska Związku i zapewnił delegację, iż sprawa zostanie bezwłocznie załatwiona w myśl prośby delegacji o ile tylko względy zasadnicze nie staną na przeszkodzie.

***

Odnośnie do spraw, które były przedmiotem opisanej, co dopiero, audjencji należy zaznaczyć:

Pogłoski o rzekomym zamiarze obniżenia uposażenia pracowników państwowych, zdementowane zostały przed kilkoma dniami przez p. Ministra Skarbu Zawadzkiego, który zaprzeczył im stanowczo.

Wdowa Modrakowska, jak się ostatnio dowiadujemy, uzyskała już przyznanie odszkodowania za nieszczęśliwy wypadek.

# SPRAWY SŁUŻBOWE

## ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 1932 r.

## O PRAWACH EMERYTALNYCH PRACOWNIKÓW P. K. P.

(Dokończenie).

### Odszkodowania krewnych wstępnych, wnuków i rodzeństwa.

§ 45. Krewni wstępni w linji prostej, wnuki i rodzeństwo pracownika, lub emeryta, który zmarł skutkiem nieszczęśliwego wypadku, uprawniającego do odszkodowania na podstawie § 42, mają prawo do odszkodowania w łącznej miesięcznej wysokości 20 proc. sumy, przyjętej dla ustalenia podstawy wymiaru odszkodowania (§ 43 ust. 3), jeśli zmarły był ich żywicielem.

Prawo to służy krewnym wstępnym od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu śmierci danego pracownika (emeryta) tak długo, jak długo nie posiadają żadnych źródeł utrzymania; wnukom zaś i rodzeństwo od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu śmierci pracownika (emeryta) do ukończenia 18 roku życia.

Prawo do odszkodowania mają przedewszystkiem rodzice (z wyłączeniem dalszych wstępnych krewnych zmarłego), a następnie wnuki, gdy niema uprawnionych wstępnych krewnych zmarłego, wreszcie rodzeństwo, gdy niema innych uprawnionych do odszkodowania na podstawie niniejszego paragrafu.

Jeśli jest kilka uprawnionych osób tej samej kategorji, dzieli się sumę odszkodowania, ustalonego ustępem pierwszym, równomiernie.

Łączna suma odszkodowań krewnych wstępnych, wnuków i rodzeństwa wraz z sumą odszkodowań wdowy (§ 43) i sierot (§ 44) nie może przekraczać sumy przyjętej dla ustalenia podstawy wymiaru odszkodowania (§ 42 ust. 3). Odszkodowania krewnych wstępnych, wnuków i rodzeństwa wypłaca się o tyle, o ile odszkodowania wdowy i sierot nie wyczerpują całej sumy, przyjętej dla ustalenia podstawy wymiaru odszkodowania (§ 42 ust. 3).

### Rozdział IV.

### Postanowienia przejściowe.

§ 46. Tym pracownikom, którzy bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pozostawali na służbie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", lub na innej służbie państwowej polskiej, zalicza się bezpłatnie do wysługi emerytalnej osiągniętej na podstawie tego rozporządzenia, te wszystkie rzeczywiste okresy służby, pracy i studjów, **które zaliczały się na podstawie przepisów, jakiemi, objęci byli bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia,** albo też, które zaliczone im już zostały do ich wysługi emerytalnej, z tem ograniczeniem, że okresy opłacone składkami ubezpieczeniowemi na podstawie przepisów o powszechnem ubezpieczeniu społecznem zaliczy się do wysługi emerytalnej, jeśli obowiązujące przepisy przewidują przekazywanie składek danego pracownika na rzecz przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" przez instytucję, która te składki ma w swem posiadaniu.

Okresy służby spędzone na kolei Koszycko - Bogumińskiej od dnia 1 listopada 1918 r. do dnia podjęcia służby na Polskich Kolejach Państwowych, najdłużej jednak do końca roku 1922, zalicza się do wysługi emerytalnej bezpłatnie.

Okresy służby kolejowej liczone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dla ustalenia podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego w wymiarze: pełny rok jako 18 miesięcy, zalicza się do wysługi emerytalnej osiągniętej na podstawie niniejszego rozporządzenia w wymiarze: pełny rok jako 18 miesięcy.

Minister Komunikacji ma prawo zaliczyć bezpłatnie do wysługi emerytalnej osiągniętej na podstawie niniejszego rozporządzenia okres pracy zawodowej, zgłoszony na mocy ustaw o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436) dla uzyskania dodatku za wysługę lat tym pracownikom, którzy bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia byli na etatowej służbie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" lub na polskiej służbie państwowej, najwyżej jednak jeden rok pracy zawodowej za każdy pełny rok służby w Państwie Polskiem zaliczalny do wysługi emerytalnej, o ile zaliczenia pewnego okresu pracy zawodowej nie dokonano już przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 47. Pracownikom, którzy bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia byli na służbie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", lub na polskiej służbie państwowej a z którymi po uzyskaniu przez nich co najmniej piętnastoletniej wysługi emerytalnej rozwiązany zostanie stosunek służbowy z powodu fizycznej lub umysłowej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych, nie spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem uprawniającym do odszkodowania z mocy § 42, doliczy się przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego w granicach § 13 ust. 1, 10 lat do okresu wysługi emerytalnej, osiągniętej na podstawie tego rozporządzenia, jeśli utracili bez własnego przyczynienia się co najmniej 95 proc. zdolności do zarobkowania.

§ 48. Do pracowników (emerytów, wdów), którzy na podstawie przepisów obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia rozpoczęli już spłacanie należności za zaliczenie do ich wysługi emerytalnej okresów służby, pracy lub studjów, nie stosuje się przepis § 3 ust. 4 o sposobie obliczania wysokości należności za zaliczenie. Ci pracownicy (emeryci, wdowy) uiszczają za to zaliczenie należność obliczoną na podstawie przepisów, jakiemi objęci byli do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Do pracowników (emerytów, wdów), którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia rozpoczęli już spłacanie składek, jakie swego czasu podjęli z kasy emerytalnej jednego z byłych państw za-

borczych celem zaliczenia im do wysługi emerytalnej okresu przynależenia do tej kasy oraz do pracowników którzy podjęli składki z funduszów emerytalnych kolei Koszycko - Bogumińskiej, za okres przynależenia do tych funduszów przed dniem 1 listopada 1918 r., nie stosuje się przepis § 3 ust. 4 o sposobie obliczania wysokości należności za zaliczenie. Ci pracownicy uiszczają za to zaliczenie należność w sumie równoważnej w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 71) sumie podjętej swego czasu tytułem zwrotu rzeczonych składek.

§ 49. Zaopatrzenie emerytalne, wdowie i sieroce wypłacane do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia z funduszów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" przerachowuje się począwszy od dnia 1 lipca 1933 r. na podstawie niniejszego rozporządzenia (§ 13). Do zaopatrzeń wypłacanych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na obszarze Wolnego Miasta Gdańska przyjmuje się przy przerachowaniu zasadę, że z powyżej określonym terminem uprawnieni otrzymują takie zaopatrzenie (emerytalne, wdowie, sieroce), do jakiego mają prawo z tytułu tej samej wysługi emerytalnej i tych samych grup i szczebli uposażenia emeryci (wdowy i sieroty), którzy ostatnio jako pracownicy przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" zatrudnieni byli w m. st. Warszawie. Zaopatrzenia wypłacane za okres wysługi emerytalnej krótszy, aniżeli lat 15, przerachowuje się przy analogicznem zastosowaniu postanowień § 13 ust. 2. Przerachowania powyższe nie dotyczą zaopatrzeń emerytalnych i wdowich, których wysokość nie przekracza 15 zł., a sierocych 25 zł. miesięcznie. Jeśliby przy zastosowaniu tych przerachowań zaopatrzenie emerytalne, względnie wdowie, miało wynosić mniej, aniżeli 50 zł., a sieroce mniej aniżeli 25 zł. miesięcznie, ulegają one zmniejszeniu tylko do 50 zł., względnie 2 5zł. miesięcznie.

Począwszy od dnia 1 sierpnia 1932 roku do czasu przerachowania tych zaopatrzeń, oznaczonego w ustępie 1 obniża się te zaopatrzenia o 8 proc. z tem ograniczeniem, że obniżenie to nie dotyczy zaopatrzeń emerytalnych i wdowich, których wysokość nie przekracza 50 zł., a sierocych 25 zł. miesięcznie. Jeśliby przy zastosowaniu tego obniżenia zaopatrzenie emerytalne, względnie wdowie miało wynosić mniej, aniżeli 50 zł., a sieroce mniej aniżeli 25 zł. miesięcznie, ulegają one zmniejszeniu tylko do 50 zł., względnie 25 zł. miesięcznie.

Okresy opłacone składkami ubezpieczeniowemi na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznem, a zaliczone już do wysługi emerytalnej na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1929 r. o zaopatrzeniu emerytalnem etatowych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 448) uwzględni się dla ustalenia wysokości zaopatrzenia dopiero od pierwszego dnia miesiąca następującego po przekazaniu przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państwowe" udziału (składek wraz z dopłatą pracodawcy) danego pracownika przez instytucję, która te udziały ma w swem posiadaniu.

Wysokość powyższych zaopatrzeń ulegać będzie zmianom stosownie do zaistnienia warunków określonych w § 8.

Począwszy od dnia 1 lipca 1933 r. wstrzymuje się wypłatę dodatków wyrównawczych, przyznanych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1930 r. o dodatkach do zaopatrzeń emerytalnych przerachowanych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1929 r. o zaopatrzeniu emerytalnem etatowych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 522).

Zaopatrzenie emerytalne, wdowie i sieroce, wypłacane do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia z funduszów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" jedynie z tytułu służby w jednym z byłych państw zaborczych wypłaca się pod warunkiem, że uprawnieni są obywatelami polskimi w myśl art. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44) lub uznani zostali w myśl art. 3 tejże ustawy za obywateli Państwa Polskiego.

Do osób objętych ust. 1 i 2 stosują się przepisy § 40 tylko wówczas jeśli osoby te nie skorzystały z analogicznych uprawnień na podstawie przepisów, któremi były objęte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a przepisy § 41 tylko w przypadkach śmierci zaszłych po dniu wejścia w życie tego rozporządzenia.

§ 50 Byłym pracownikom kolejowym oraz pozostałym po nich członkom rodziny, którzy do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobierali z funduszów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki, wypłaca przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia rzeczone odszkodowania w wysokości i według zasad określonych tem rozporządzeniem. Przepis ten nie ma zastosowania od tych byłych pracowników kolejowych, oraz do pozostałych po nich członków rodzin, którzy zatrudnieni byli na służbie na podstawie umowy o pracę.

## Rozdział V.

### Postanowienia końcowe.

§ 51. Rozporządzenie niniejsze nie narusza w niczem praw pracowników (emerytów, wdów i sierot), przyjętych do służby polskiej na obszarze Wolnego Miasta Gdańska na zasadzie postanowień wykonawczych z dnia 22 października 1921 r. do decyzji Wysokiego Komisarza Ligi Narodów z dnia 15 sierpnia i 5 prześnia 1921 r. W stosunku do innych obywateli Wolnego Miasta Gdańska, objętych niniejszem rozporządzeniem opłaty i wypłaty, obliczone na zasadzie tego rozporządzenia, uskutecznia się w walucie gdańskiej w relacji: 1 gulden równa się 1 złotemu.

§ 52. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji, a co do § 17 ust. 1 p. 1, § 26 ust. 1 i § 26 ust. 1 i § 35 ust. 1 — Ministrowi Skarbu.

§ 53. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu ogłoszenia.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników „Polskich Kolei Państwowych" i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 551), rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1929 roku o zaopatrzeniu emerytalnem etatowych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 448), rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 1930 r. o dodatkach do zaopatrzeń emerytalnych przerachowanych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1929 roku o zaopatrzeniu emerytalnem etatowych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 522). Względem osób objętych niniejszem rozporządzeniem, tracą moc obowiązującą w przypadkach unormowanych tem rozporządzeniem wszelkie inne przepisy normujące sprawę odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki.

Prezes Rady Ministrów
w z. **Wł. Zawadzki**

Minister Komunikacji: Kühn

Minister Skarbu: **Jan Piłsudski.**

## PODZIĘKOWANIE

Za troskliwą i koleżeńską opiekę oraz za wypłacenie mi odprawy emerytalnej składam Zarządowi Koła ZZM w Zbąszynie serdeczne podziękowanie.

**Zwolińska.**

# ŻYCIE ZWIĄZKOWE

## POSIEDZENIE ZARZĄDU GŁÓWNEGO w dniu 6 listopada 1932 r.

Dnia 6 listopada 1932 r. odbyło się plenarne posiedzenie Zarządu Głównego Z. Z. M. w lokalu własnym przy ul. Chmielnej Nr. 9.

W posiedzeniu wzięli udział z ramienia Prezydjum Prezes Związku Kol. Borkowski Piotr, Wiceprezes Komorowski Jan, Sekretarz Związku Kol. Siadak Wacław, Skarbnik Związku Lisiewicz Józef, oraz wszyscy członkowie Zarządu Głównego i Głównej Komisji Rewizyjnej.

Porządek obrad obejmował:
1) Sprawy postulatowe,
2) Sprawy organizacyjne,
3) Sprawy dyspozytorów,
4) Sprawy finansowe.

Po odczytaniu i zatwierdzeniu protokółów Prezes Związku Kol. Borkowski przedstawił zebranym dotychczasowe starania Prezydjum w sprawie przydzielenia przez M. K. odpowiedniej ilości awansów na rozdział IV.B. dla drużyn parowozowych ,stwierdzając równocześnie, iż sprawa ta napotyka na poważne trudności z powodu nie zniesienia dotychczas uchwały Rady Ministrów, zakazującej posunięć do wyższych grup oraz stanowiska M. K., które systematycznie zmniejsza ilostan miejsc w budżecie, opierając się na zmniejszonym ruchu kolejowym z powodu panujących stosunków gospodarczych. Stwierdza, że pomimo to, w terminie awansowym, t. j. w dniu 1 lipca b. r. zostało szereg pracowników kolejowych posuniętych do wyższych grup, w tem i kilkunastu maszynistów i pomocników jednakże z jaskrawem pominięciem listy starszeństwa, a mianowicie: obdzielono awansami pracowników młodszych w służbie z pominięciem starszych. Przeciwko takiemu porządkowi w awansowaniu wszczęło już Prezydjum akcję na terenie M. K. jak i akcję prasową w organie związku.

Apeluje do zebranych, by przedstawili Prezydjum stan faktyczny, jaki panuje w tej sprawie w ich Dyrekcjach, a który posłuży Prezydjum do dalszych interwencyj w M. K. W dyskusji, w toku której przemawiali wszyscy obecni, podnoszono, iż z powodu ostatnich masowych przeniesień na emeryturę oraz w stan nieczynny z § 126 i 125 powstała duża ilość miejsc wolnych do obsadzenia oraz podnoszono, że ilostan np. maszynistów I klasy w VIII-ej grupie zmniejszył się o połowę w stosunku do ubiegłych lat, tak że w pociągach, na których powinni pełnić służbę maszyniści I klasy pełnią ją w dużym procencie maszyniści II klasy. Ten stan rzeczy wpływa na to, że młodsi Koledzy jak maszyniści II klasy i pomocnicy pełniąc tak odpowiedzialną służbę nie mogą doczekać się awansu do grup, które są przewidziane dla tej służby, którą wykonują. W rezultacie polecono Prezydjum powyższą sprawę mieć na uwadze przy wstąpieniach w M. K. o zniesieniu zakazu awansowania oraz o przydział odpowiedniej ilości etatów.

Następnie Prezes Zw. zakomunikował zebranym, iż kursują uporczywe pogłoski o mających nastąpić dalszych redukcjach uposażeń pracowników państwowych, a w tem i kolejarzy. Pomimo, iż pogłoskom tym zaprzeczano dotychczas ze strony Rządu sprawa ta jest jednak nadal aktualną i grozi w dalszym ciągu pracownikom, gdyż jak wiadomo wniesiono do Sejmu budżet deficytowy i należy się spodziewać, że utartym zwyczajem, celem pokrycia tego deficytu Rząd sięgnie do uposażeń warstwy najbiedniejszej, t. j. pracowników państwowych. Stwierdza, że należy temu w miarę możności przeciwdziałać celem odwrócenia tej klęski od tych, którzy od dłuższego czasu głodują. W dyskusji nad tą sprawą stwierdzono, iż Rząd zapowiadał niejednokrotnie, iż obniżki dokonane swego czasu na uposażeniu pracowników zrekompensuje równoczesna obniżka cen artyk. pierwszej potrzeby, w której to sprawie Rząd prowadził swego czasu starania. Akcja Rządu w tej sprawie poniosła jednak całkowicie fiasko, a pracownicy są dzisiaj w takiej sytuacji finansowej, że nie powinno być mowy o redukcjach poborów.

W rezultacie dyskusji uchwalono rezolucję, której treść podaliśmy w poprzednim Nr. „Maszynisty". Prócz tego polecono Prezydjum dołożyć wszystkich wysiłków celem niedopuszczenia do nowej krzywdy pracowników kolejowych.

Następnie Prezes Związku omawiał sprawę zatrudnienia na parowozie palaczy robotników w miejsce ślusarzy - kandydatów i stwierdza, że i w tej sprawie czyniono zabiegi w M. K. w tym kierunku by ślusarze-kandydaci mieli pierwszeństwo przed palaczami - robotnikami chociażby nawet etatowymi. Dotąd jednak nie udało się tej sprawy z korzyścią dla zainteresowanych załatwić. Prócz tego dochodzą do Prezydjum wiadomości, iż niektóre Zarządy parowozowni zatrudniają na parowozie w miejsce ślusarzy - kandydatów nietylko już palaczy etatowych, ale sięgają do palaczy nieetatowych. Postępowanie takie jest sprzeczne z istniejącemi zarządzeniami M. K. i w razie, gdyby nadal było tolerowane może się przyczynić do tego, iż w przyszłości przy zwiększeniu się ruchu kolejowego może zabraknąć należycie wyszkolonego personelu do obsługi pociągów. W dyskusji podnosili zebrani, iż sprawa ta powoduje duże niezadowolenie w szeregach tych Kolegów, których zatrudnia się na nieodpowiednich stanowiskach z krzywdą dla nich, a równocześnie także z krzywdą dla samego kolejnictwa przez niewyzyskanie tych sił fachowych w takiej służbie, któraby odpowiadała ich uzdolnieniu. Polecono Prezydjum kontynuowanie starań na terenie M. K. nadal w tym kierunku, by ślusarzy - kandydatów jako siły fachowe zatrudniać przy obsłudze pociągów, a temsamem nie przerywać przygotowania ich do objęcia stanowisk samodzielnych, gdyż pozostawienie tej sprawy w takim stadjum ,jak obecnie grozi kolejnictwu brakiem sił fachowych w przyszłości.

Po załatwieniu powyższego Sekretarz Związku przedstawił zebranym stan organizaclyjny naszego Związku, stwierdzając, że tak jak inne organizacje kolejarzy tak i Z. Z. M. nie wykazuje w ostatnich czasach zwiększonego ilostanu z członków natomiast ilostan ten w pewnym procencie się zmniejsza z powodu przeniesień członków na emeryturę, zwalniań i t. p.

I tak w roku bieżącym wyszło w stan spoczynku, względnie zostało zwolnionych około 500 członków, a w miejsce zwolnionych z powodu zastoju w ruchu kolejowym — nowych pracowników się nie przyjmuje. Przechodząc do działalności organizacji wrogo usposobionych wobec niezależnego ruchu zawodowego, a w szczególności wobec naszej organizacji stwierdza, iż działalność ta, kontynuowana w stosunku do nas przez sanacyjny B. Z. Z. M. szkód poważniejszych naszej organizacji nie przyczyniła pomimo wielkiego nakładu energji, czasu i pieniędzy z ich strony. Szczególnie w ostatnich tygodniach agitacja tego „Związku" przybrała na agresywności, nie przebierając w środkach, aż do kalumnji i oszczerstw włącznie. Akcję tę udało się unieszkodliwić przez zdemaskowanie przywódców tej „organizacji", ilustrując na zgromadzeniach oraz w organie „Maszynista" wartość moralną i działalność finansową, zakrawającą na skandal oraz ich posunięcia organizacyjne. Na zakończenie stwierdza, iż jest uzasadniona nadzieja, iż uczciwi, byli członkowie Z. Z. M., należący obecnie do tego tworu, po zdemaskowaniu działalności pp. Pileckich, Drożyńskich, Smulskich, Czemerysów i innych, wrócą z powrotem do swojej dawnej organizacji. Sprawozdanie powyższe uzupełnili Prezesi Okręgowi, ilustrując w szczegółach działalność tego Związku na terenie Dyrekcyj. Po dokładnem przedyskutowaniu tej sprawy uchwalono wydać do byłych członków Z. Z. M. komunikat, który zamieściliśmy w poprzednim N-rze „Maszynisty".

Sprawy dyspozytorów omawiał przedstawiciel Sekcji kol. Lisowski, podnosząc, iż cały szereg maszynistów pełni funkcję dyspozytorów, jednakże tylko w IX-tej grupie zamiast VIII-ej, która jest dla tej grupy pracowników przewidziana. Prosi, by Prezydjum Z. Z. M. przy wystąpieniu do M. K. w sprawie awan-

sów dla drużyn parowozowych nie omieszkało wystąpić także w sprawie tych kolegów. Wniosek ten uznano za słuszny i polecono Prezydjum dążyć w M. K. do załatwienia go ze skutkiem pomyślnym. Prócz tego kol. Lisowski poruszył także sprawę umundurowania dla tychże pracowników. Pomimo, iż sprawa ta nastręcza w obecnej chwili poważne trudności z powodu braku kredytu, którem to brakiem M. K. się zastawia, jednakże postanowiono mieć ją na uwadze.

Sprawy finansowe zreferował Skarbnik Związku, przedstawiając zebranym w szczegółach obecny stan majątkowy Związku. Następnie przedstawia wpływy Związku za czas od 1. I. b. r. do chwili obecnej i stwierdza, że stan ten jest zadawalający pomimo trudnych warunków ekonomicznych, w jakich się dzisiaj wszyscy znajdują. Omawiając wydatki Związku, oświadcza, że w tym czasie wydano tytułem świadczeń dla członków Związku około zł. 400.000, nie licząc wydawnictw Związkowych („Maszynista" i „Technika Parowozowa") kosztów administracji i t. p. Stwierdza, iż najpoważniejszą pozycją w świadczeniach są odprawy emerytalne, które z powodu masowych przenoszeń pracowników w stan spoczynku, wynoszą około 300.000 zł. Drugą poważniejszą pozycją są obrony i porady prawne członków Związku, które w roku bieżącym do obecnej chwili wynoszą około zł. 30.000. Stwierdza, że mimo to Związek wywiązuje się ze swych zobowiązań należycie i jest nadzieja, że w przyszłości pod tym względem żadne pogorszenie nie nastąpi, tak, że Związek będzie mógł nadal w tym stosunku służyć swoim kolegom pomocą. W zakończeniu swego sprawozdania podaje do wiadomości, iż są członkowie w niektórych Kołach, którzy systematycznie zalegają z opłacaniem wkładek, regulując je w terminach późniejszych. Oświadcza, że postępowanie tych kolegów jest szkodliwe dla organizacji i członków w niej zrzeszonych i komunikuje w imieniu Prezydjum, iż w przyszłości do tych kolegów stosowane będą ściśle postanowienia Statutu i regulaminów, dotyczące świadczeń, t. j. że tylko ci koledzy ze świadczeń będą mogli korzystać, którzy wykażą się regularnem opłacaniem składek. Następnie podał zgromadzonym do wiadomości, że koledzy Mattern, Widajewicz, Horocki i Kliś, wszyscy z Okręgu Stanisławów, zwolnieni na podstawie § 126 ze służby kolejowej za protest w dniu 16 marca 1932 r., nie będą z powrotem do służby przyjęci pomimo wszelkich możliwych starań, czynionych przez Prezydjum Z. Z. M. Wobec tego stała się obecnie aktualną sprawa wypłacenia wyżej wymienionym odprawy ze Związku w myśl uchwały XI-tego Walnego Zjazdu. Po krótkiej dyskusji nad tą sprawą Zarząd Główny, uznając zwolnienie tych Kolegów za fakt dokonany, polecił Prezydjum wypłacić tym Kolegom przysługujące im odprawy związkowe.

Po załatwieniu powyższych spraw przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej kol. Wierzbicki złożył imieniem tej Komisji sprawozdanie z dokonanej rewizji gospodarki finansowej Prezydjum, podkreślając, iż Komisja Rewizyjna nie znalazła w gospodarce tej żadnych uchybień i uznała ją jako słuszną i celową.

Ś. p.

**Józef Boratyński**

**Maszynista P. K. P.**
**członek Z. Z. M. Koła Nowy Sącz**

zginął śmiercią tragiczną na posterunku służbowym jako ofiara swego zawodu, dnia 14 listopada 1932 r.

Dnia 14 listopada 1932 wydarzył się na szlaku Muszyna — Krynica tragiczny w skutkach wypadek kolejowy, którego ofiarą padł członek naszego Związku, maszynista kol. Józef Boratyński.

Ś. p. kol. Boratyński prowadził w dniu krytycznym pociąg Nr. 6771, składający się z parowozu i jednego wagonu służbowego. Na km. 2. 9. nastąpiło z przyczyn dotąd nieustalonych wykolejenie parowozu. Parowóz spadł z nasypu i przewrócił się na prawy bok, przyczem urwała się rurka od gwizdka parowozowego, co spowodowało uchodzenie gorącej pary i wrzącej wody. Ś. p. kol. Boratyński został przygnieciony parowozem, przyczem doznał ciężkich oparzeń.

Pomocnik Mółka Edward został z parowozu wyrzucony i z powodu gwałtownego upadku był przez chwilę nieprzytomny. Odzyskawszy przytomność rzucił się natychmiast na ratunek. Dopomógł mu w tem pracownik parowozowni Muszyna p. *Tokarczyk*, który mieszkając opodal miejsca katastrofy również pośpieszył z pomocą. Przy użyciu łomów żelaznych udało się im wyciągnąć kol. Boratyńskiego jeszcze żywego. Oddano go natychmiast pod opiekę naczelnika stacji Muszyna p. *Pasiuta*, który na wiadomość o wypadku przybył natychmiast z parowozem na miejsce i nie szczędząc trudu i kosztów zajął się bezzwłocznie przewiezieniem kol. Boratyńskiego do szpitala w Nowym Sączu. Pomoc lekarska okazała się jednak bezskuteczna, tak, że tegoż samego dnia o godz. 23 kol. Boratyński zmarł wskutek doznanych obrażeń.

Ś. p. kol. Józef Boratyński był wiernym i gorliwym członkiem naszej organizacji, do której należał od chwili jej założenia.

Cichy i skromny, koleżeński i uczynny odznaczał się wysokim hartem ducha i należał do tych nielicznych jednostek, które nawet w czasach obecnych nie upadają na duchu wierząc w zwycięstwo umiłowanej przez siebie idei.

W zmarłym tracimy dobrego i wiernego kolegę, a Polskie Koleje Państwowe wzorowego i zdolnego pracownika.

Ś. p. kol. Boratyński pozostawił po sobie żonę i pięcioro dzieci.

*Cześć pamięci ofiary obowiązku.*

Pogrzeb ś. p. kol. Józefa Boratyńskiego odbył się dnia 16 listopada r. b. przy współudziale przedstawicieli Związku z Prezesem okręgu kol. *Spytem* na czele tudzież licznych rzesz publiczności, przybyłej tłumnie aby oddać ostatnią przysługę pracownikowi, który padł na posterunku, pełniąc do ostatniej chwili obowiązki swego zawodu.

Nad grobem żegnali ś. p. Zmarłego: kol. *Spyt* imieniem Okręgu Krakowskiego i kol. *Konieczny*, imieniem Koła miejscowego Z. Z. M. w Nowym Sączu.

## WYSTĄPIENIA I INTERWENCJE PREZYDJUM

**Dn. 13.X.32.** w D. O. K. P. w Warszawie w sprawie komornego w Piotrkowie — kol. kol. **Borkowski, Będkowski.**

**Dn. 14.X.32.** w D. O. K. P. w Warszawie w sprawie m-sty Zaboklickiego z Piotrkowa — kol. kol. **Borkowski, Komorowski.**

**15.X.32.** u p. Naczelnika Par. Warszawa Główna w sprawie turnusów, kol. kol. **Borkowski, Małczyński, Kwiatkowski.**

**17.X.32.** w par. Lwów w sprawie zdejmowania z jazdy ślusarzy kand. przydzielenie pracownika do składu opałowego, zmiany turnusów, listy starszeństwa, interpretacji Dziennika Zarządzeń Nr. 7, dawania podmian w przeciążonych turnusach oraz w sprawie kwitowania i zdania parowozu — kol. kol. **Borkowski, Kuczkowski.**

**Dn. 17.X.32.** w D.O.K.P. we Lwowie u p. Dyr. W-łu Osobowego w sprawie etatów i awansów oraz u p. Dyr. W-łu Mechanicznego w sprawach listy starszeństwa, zdejmowania z turnusów ślusarzy — kand. w sprawie kol. kol. Rutkowskiego i Monka — kol. kol. **Borkowski i Kuczkowski.**

**Dn. 19.X.32.** u p. Naczelnika par. Warsz. Główna w sprawie turnusów i pokwitowań na przetokach na Szczęśliwicach, potrącanie z pokwitowań za postoje w czasie przetoków — kol. kol. **Borkowski, Pruszyński.**

**Dn. 19.X.32.** — w D. O. K. P. w Warszawie w sprawie kol. kol. Żaboklickiego, Prybusia, Wojciechowskiego, Grabowskiego, Jankowskiego, Wróblewskiego kol. kol. **Borkowski, Pruszyński.**

**Dn. 2.XI.32.** — w M. K. w sprawie zniesienia okólnika o zawieszanie za przejechanie sygnału „stój" oraz w stprawie dyspozytorów par. Lwów — kol. **Borkowski.**

**Dn. 4.XI.32** — w D. O. K. P. Warszawa w sprawie kol. Rudnika —

kol. kol. **Borkowski, Jaworski, Pruszyński.**

**Dn. 7. XI. 32** — w M. K. w sprawach listy starszeństwa, ślusarzy kandydatów, przyjęcia z powrotem na dawne stanowiska powracających z wojska, przydziału do służby fachowców przed niefachowcami, dyspozytorów parow. Lwów oraz przewozu materjałów po cenach ulgowych dla spółdzielni w Gdyni — kol. kol. **Borkowski, Komorowski, Sobczak, Wierzbicki.**

**Dn. 18. XI. 32** — w M. K. w sprawie etatów i awansów dla drużyn parowozowych, dyspozytorów oraz list starszeństwa kol. **Siadak.**

**Dn. 21. XI. 32** — w D. O. K. P. w Wilnie u p. Dyrektora kolei w sprawie listy starszeństwa, etatów i awansów oraz odnoszenia się administracji kolejowej do Związków — kol. kol. **Borkowski, Komorowski, Schabowski** oraz 7 przedstawicieli Kół Miejscowych Z. Z. M. Okręgu Wileńskiego.

**Dn. 22. XI. 32** — w D. O. K. P. w Poznaniu w sprawie kasowania ekspozytur, przydziału parowozów tendrzaków OKL 27 oraz w sprawie czyszczenia par. w par. Inowrocław — kol. kol. **Siadak, Sporny, Polak.**

**Dn. 29. XI. 32** — u Pana Ministra Komunikacji w spr. zwolnionych z Gozdowa, renty dla wdowy Modrakowskiej z Bydgoszczy, wstrzymania poświadczenia dowodów osobistych, etatów i awansów—kol. kol. **Borkowski, Komorowski, Siadak.**

**Dn. 30. XI. 32.** — w D. O. K. P. w Warszawie w sprawie zdegradowanych, etatów i awansów—kol. **Borkowski.**

**Dn. 1. XII. 32** — w M. K. w sprawie dyspozytorów par. Lwów oraz w sprawie zdegradowanych — kol. **Borkowski.**

**Dn. 2. XII. 32** — w M. K. w sprawie dyspozytorów par. Lwów, obsługi przez drużyny parowozowe kolei Kraków — Kocmyrzów, w sprawie wdowy Bielawskiej — kol. kol. **Komorowski, Siadak.**

**Dn. 3. XII. 32** — w D. O. K. P. w Warszawie w sprawie Balcerzaka— kol. **Borkowski.**

**Dn. 10. XII. 32** — w D. O. K. P. w Radomiu w sprawie zwolnionych z par. Gozdów — kol. kol. **Borkowski, Glejzer, Witkowski.**

## PRACE ORGANIZACYJNE PREZYDJUM

**Dn. 17.X. 32.** — w sprawach organizcyjnych we Lwowie — kol. **Borkowski.**

**Dn. 20.X.32.** — Zjazd Okręgu Radomskiego — kol. kol. **Komorowski, Siadak.**

**Dn. 23.X.32.** — Zebranie Koła Kraków - Płaszów — kol. kol. **Komorowski, Lisiewicz.**

**Dn. 24.X.32.** — Zebr. koła Piotrków — kol. **Borkowski.**

**Dn. 26.X.32.** — Zebranie Koła Poznań — kol. **Siadak.**

**Dn. 26.X.32.** — Zebranie Koła Lublin — kol. **Lisiewicz.**

**Dn. 27.X.32.** — Zebranie Dziedzice — kol. kol. **Borkowski, Komorowski.**

**Dn. 28.X.32.** — Zebranie Koła Kraków — kol. kol. **Borkowski, Komorowski.**

**Dn. 28.X.32.**—Zebranie Koła Stanisławów — kol. **Siadak.**

**Dn. 29.X.32.**—Zebranie Koła Tarnowskie Góry — kol. **Lisiewicz.**

**Dn. 6.X.32.** — Posiedzenie Zarządu Głównego ZZM. — kol. kol. **Borkowski, Komorowski, Siadak, Lisiewicz.**

**Dn. 9. XI. 32.** Konferencja w Komisji Związków Zawodowych z Dyrektorem Międzynarodowego Biura Pracy, Butlerem — kol. kol. **Borkowski, Siadak.**

**Dn. 14. XI. 32.** Zebranie Koła Poznań — kol. **Komorowski.**

**Dn. 14. XI. 32.** — Zebranie Koła Skierniewice — kol. **Borkowski.**

**Dn. 15. XI. 32.** Zebranie Koła Kutno — kol. **Siadak.**

**Dn. 16.XI. 32.** Zebranie Koła Rybnik — kol. **Komorowski.**

**Dn. 15. XI. 32.** Konferencja w sprawie projektu mającego powstać z dobrowolnych składek domu wypoczynkowego w Gdyni — kol. kol. **Borkowski, Wierzbicki, Inż. Polkowski.**

**Dn. 17. XI. 32.** W sprawach organizacyjnych w Stanisławowie i Lwowie — kol. kol. **Borkowski, Lisiewicz.**

**Dn. 19. XI. 32.** Zebranie Koła Koluszki — kol. **Lisiewicz.**

**Dn. 21. XI. 32.** — Zebranie Koła Wilno — kol. kol. **Borkowski, Komorowski.**

**Dn. 21. XI. 32.** Zjazd Okręgu Katowickiego — kol. **Siadak.**

**Dn. 22. XI. 32.** Zjazd Okręgu Poznańskiego — kol. **Siadak.**

**Dn. 21. XI. 32.** — Zebranie Koła Skarżysko-Kamienna — kol. **Borkowski.**

**Dn. 26. XI. 32.** — Odczyt p. Inż. Kruszewskiego w Gnieźnie.

**Dn. 30. XI. 32.** Zebranie Koła Iłowo — kol. **Komorowski.**

**Dn. 30. XI. 32.** — Zebranie Koła Grodno — kol. **Lisiewicz.**

**Dn. 10. XII. 32.** W sprawach organizacyjnych w Radomiu — kol. **Borkowski.**

# WYPŁATY Z KASY GŁÓWNEJ Z.Z.M.

## W MIESIĄCU PAŹDZIERNIKU 1932 ROKU

ODPRAWY EMERYTALNE.

**Okręg Warszawski.** Warszawa-Główna— Niedzielski Z. zł. 360, Trzepiński W. zł. 210, Kalisewicz B zł. 150, Kowalewski K. zł. 1.000, Marcinkowski St. zł. 150 — Warszawa Wsch. i Wil. Stalkowski W. zł. 155, Bazylczyk J. zł. 1.000, Pieńkowski J. zł. 1.000, Bolesławski W. zł. 150, — Warszawa Praga: Swoboda St. zł. 200, — Warszawa Gdańska: Gromulski St. zł. 790, Kosacki A. zł. 150, — Piotrków: Radziszewski R. zł. 106, Jeliński J. zł. 200, Silny A. zł. 200, Świątkowski R. zł. 200, — Sosnowiec: Motyl A. zł. 300, Chybowski J. zł. 175, Rudny L. zł. 200, — Częstochowa: Kochan K. zł. 800, — Łazy: Łuszczewski B. zł. 230 — Krośniewice: Świątek J. 990 zł.

**Okręg Radomski.** — Kielce: Skórkowski Wł. zł. 984, — Lublin: Kowalski G. zł. 790, Burza M. zł. 400, Lelakowski W. zł. 790, Skarżysko: Sułek L. zł. 984, Graczyk B. zł. 978, — Kowel: Kunica A. zł. 990, Kabaciński W. zł. 122, — Zdołbunów: Danowski T. zł. 990, Lech W. zł. 200, Jastrzębski Wł. zł. 784, — Zamość: Pietrasiewicz M. zł. 840.

**Okręg Wileński.** Wilno: Szczypczyński zł. 100.

**Okręg Poznański.** Gniezno: Kubacki zł. 250.

**Okręg Gdański.** Bydgoszcz: Szulc M. zł. 984, — Gdynia: Dall J. zł. 113.

**Okręg Katowicki.** Katowice: Wolny B. zł. 100, Błaszczyk W. zł. 322, — Tarnowskie Góry: Damas W. zł. 674.

**Okręg Krakowski.** Kraków-Płaszów: Ślęzak W. zł. 300, — Nowy Sącz: Marmon E. zł. 984. — Rzeszów: Proczkowski St. zł. 200; — Jasło: Fenik W. zł. 990. — Szczakowa: Kolasa Fr. zł. 1.000.

**Okręg Lwowski** Lwów: Roganowicz L. zł. 216, Szemberski K. zł. 200. — Tarnopol: Pindus J. zł. 984, Lejczak J. zł. 984. — Rozwadów: Kałuża J. zł. 106.

ZAPOMOGI CHOROBOWE.

**Okręg Warszawski.** Warszawa Główna: Bogacki J. zł. 96. — Warszawa Wschod.: Pupek J. zł. 20. — Piotrków: Szwed W. zł. 116. — Częstochowa: Krajewski P. zł. 90. — Łódź Kaliska: Rewers Fr. zł. 84. — Kutno: Michniewski K. zł. 18, Błażewski K. zł. 180.

**Okręg Radomski.** Lublin: Szreniawski Cz. zł. 68, Szymański T. zł. 78, Soborski St. zł. 16, Pawlikowski W. zł. 18. — Kiwerce: Milecki J. zł. 88, Sieńkowski K. zł. 80.

**Okręg Wileński.** Wilno: Ditrych J. zł. 134, — Wołkowysk: Walewski St. zł. 130. Brześć nad Bugiem: Olszewski J. zł. 32.

**Okręg Poznański.** Poznań: Grzegorzewski J. zł. 60. — Leszno: Dymkiewicz M. zł. 100.

**Okręg Gdański.** Tczew: Unkiewicz H. zł. 82. — Bydgoszcz: Szulc M. zł. 164. — Toruń: Dymarkiewicz Fr. zł. 60, Siwocho I. zł. 84. — Grudziądz: Kowalewski A. zł. 142. — Chojnice: Müller L. zł 48.

**Okręg Katowicki.** Wodzisław: Klosko J. zł. 80.

**Okręg Krakowski.** Kraków-Płaszów: Badzioch Fr. zł. 10, Gabryś W. zł. 10. — Nowy Sącz: Klehr R. zł. 110.

**Okręg Lwowski.** Stryj: Stopka St. zł. 90. Przemyśl: Leżuch F. zł. 72.

**Okręg Stanisławowski.** Stanisławów — Sernecki G. zł. 126.

OBRONY PRAWNE.

**Okręg Warszawski.** Warszawa-Praga: Rydzewski A. zł. 50, Jabłoński H. zł. 50. — Sosnowiec: Lasoń J. zł. 150. — Łódź-Kaliska: Cegłowski B. zł. 30. — Kutno: Stachurski Fr., zł. 200, Bielecki A. zł. 6.80:

**Okręg Radomski.** Lublin: Trubecki J. zł. 15, Bojarski J. zł. 350. — Skarżysko: Winerowicz zł. 30, Jabłkowski zł. 30. — Sarny: Kotwica I. zł. 200. — Gozdów: Korneluk zł. 100, Woźnicki zł. 100, Bakon zł. 100, Sobek zł. 100, Worożbit zł. 100.

**Okręg Wileński.** Brześć n. Bug.: Oniszczuk A. zł. 120, Romanowski J. zł. 30.

**Okręg Pozański.** Ostrów: Ducholski Fr. zł. 250.

**Okręg Katowicki** Rybnik: Brzoza L. zł. 125, Wanderski I. zł. 125.

**Okręg Krakowski.** Kraków-Płaszów: Wojas zł. 370,50. — Nowy Sącz: Spiess E. zł. 205, — Sucha: Zawada J. zł. 500.

**Okręg Lwowski.** Lwów: Mrozek J. zł. 105.

ZAPOMOGI SUSPENDACYJNE.

**Okręg Warszawski.** Warszawa-Praga — Rydzewski A. zł. 70, Jabłoński H. zł. 70.— Sosnowiec: Synowiec W. zł. 30.

Tytułem procentów i kosztów inkasa **wypłacono Okręgom i Kołom Z. Z. M.** w m-cu październiku sumę zł. 5.290.60.

ZESTAWIENIE

| | | |
|---|---|---|
| Odprawy emerytalne | zł. | 26.085.— |
| Zapomogi chorobowe | „ | 2.486.— |
| Obrony prawne | „ | 3.442.30 |
| Zapomogi suspendacyjne | „ | 170.— |
| %% dla Kół i Okręgów | „ | 5.290.60 |
| | Razem zł. | 37.473.90 |

**W miesiącu listopadzie zgłosili udział do Kasy Pośmiertnej, pozostawiając z odprawy emerytalnej po zł. 150 wkładu, następujący członkowie: Drążewski Ignacy — Łódź - Kaliska, Mattern E. — Stanisławów, Kliś J. — Stanisławów, Widajewicz St. — Stanisławów, Horocki J. — Stanisławów, Geyer H. — Sosnowiec, Stopka A. — Jasło, Siwocho Stanisław — Toruń, Sajewicz Władysław — Kępno.**

## W MIESIĄCU LISTOPADZIE 1932 ROKU

ODPRAWY EMERYTALNE.

**Okręg Warszawski.** Warszawa-Główna— Kalisiewicz Br. zł. 150, Niedzielski W. zł. 150, Dworczyński J. zł. 100, Żmudzki L. zł. 784; Warszawa - Wschodnia i Wileńska — Borowicz F. zł. 1000, Pochman J. zł. 995; Warszawa - Praga — Broszkiewicz zł. 700; Warszawa - Gdańska — Cegielski J. zł. 994; Piotrków — Skrodzki W. zł. 200, Radziszewski R. zł. 150; Sosnowiec — Geyer zł. 639.60. Bielny I. zł. 200, Woźniakowski zł. 1000; Częstochowa — Patek J. zł. 790; Skierniewice — Słojewski W. zł. 990, Cichocki W. zł. 200; Maczki — Urasiński Fr. zł. 70; Aleksandrów—Włodarski K. zł. 150.

**Okręg Radomski.** Lublin — Górny F. zł. 200, Bonecki W. zł. 784; Skarżysko — Stoczek J. zł. 1000; Kowel — Kabaciński W. zł. 100, Kopeć A. zł. 990, Sawicki K. zł. 220, Artamonow M. zł. 990.

**Okręg Gdański.** Bydgoszcz — Scheer W. zł. 990; Toruń — Stasicki B. zł. 300; Grudziądz — Ostrowski A. zł. 966; Gdynia — Bogorski C. — zł. 150; Terpiłowski K. zł. 978.

**Okręg Katowicki.** Dziuba K. zł. 200, Draozy B. zł. 984; Tarnowskie - Góry — Posmyk B. zł. 666, Wilimowski E. zł. 654; Wodzisław — Starok I. zł. 978.

**Okręg Krakowski.** Nowy Sącz — Kołodziej A. zł. 978, Klehr R. zł. 250; Żywiec— Ciapuła E. zł. 150

**Okręg Lwowski.** Lwów — Proń K. zł. 484, Łabaziewicz I. zł. 984, Hamm J. zł. 984; Radziwiłłów — Siemionów I. zł. 740; Rozwadów — Kałuża J. zł. 50.

**Okręg Stanisławowski.** Chodorów — Skrzyński W. zł. 200.

Ponadto wypłacono w miesiącu listopadzie r. b. po 10.000 złotych czterem kolegom ze Stanisławowa, zwolnionym za udział w strajku demonstracyjnym w dniu 16 marca 1932 r., a mianowicie Mattern E. złotych 10.000, Kiliś J. zł. 10.000, Widajewicz St. zł. 10.000, Horocki J. 10.000.

ZAPOMOGI CHOROBOWE.

**Okręg Warszawski.** Warszawa - Wschodnia — Dobrowolski A. zł. 34; Warszawa-Praga — Trześniewski St. zł. 32, Kruk T. zł. 10, Zduński J. zł. 36; Częstochowa — Zając W. zł. 88, Koral Z. zł. 84.

**Okręg Radomski.** Lublin — Czyżewski B. zł. 92, Szymański T. zł. 38, Szreniawski Cz zł. 44.

**Okręg Wileński.** Wilno — Szulakowski Z. zł. 16.

**Okręg Poznański.** Poznań — Michalak J. zł. 22, Walkiewicz J. zł. 58; Leszno — Kaczmarek J. zł. 104.

**Okręg Gdański.** Tczew — Unkiewicz H. zł. 52.

**Okręg Katowicki.** Katowice — Jendryczko R. zł. 94.

**Okręg Krakowski.** Bielsko — Palichowski Fr. zł. 18.

**Okręg Lwowski.** Lwów—Hamm J. zł. 62.

OBRONY PRAWNE.

**Okręg Warszawski.** Warszawa - Główna — Kłopocki L. zł. 250; Warszawa - Praga— Rysiński St. zł. 100, Wyszyński J. zł. 100; Warszawa - Gdańska — Koktysz J. zł. 75, Wyrzykowski B. zł. 75; Piotrków — Kamiński S. zł. 15. Słociński E. zł. 15. Płudowski Fr. zł. 30.

**Okręg Wileński.** Brześć nad Bugiem — Jesipowicz K. zł. 150, Oniszczuk A. zł. 11.50; Białystok — Kwieciński H. zł. 300.

**Okręg Poznański.** Poznań — Maciejczyk J. zł. 150.

**Okręg Gdański.** Bydgoszcz — Majewski W. zł. 100.

**Okręg Krakowski.** Rzeszów — Kubista A. zł. 20; Sucha — Wander J. zł. 350.

**Okręg Lwowski.** Oleksiński F. zł. 130; Rawa - Ruska — Rzehak A. zł. 150.

**Okręg Stanisławowski.** Stanisławów — Skomorowski A. zł. 400.

ZAPOMOGI SUSPENDACYJNE.

**Okręg Warszawski.** Warszawa - Praga— Rydzewski A. zł. 93, Jabłoński H. zł. 93.

ZESTAWIENIE.

| | | |
|---|---|---|
| Odprawy emerytalne | zł. | 25.232.60 |
| Wypłac. zwoln. za strajk | „ | 40.000.— |
| Zapomogi chorobowe | „ | 884.— |
| Obrony prawne | „ | 2.421.50 |
| Zapomogi suspendacyjne | „ | 186.— |
| | zł. | 68.724.10 |
| Tytułem odsetek i kosztów inkasa wypł. | „ | 8.052.70 |
| | zł. | 76.776.80 |

## OSTRZEŻENIE

W ostatnich czasach zgłasza się do Zarządów Okręgowych i Zarządów Kół naszego Związku nieznany nam osobnik, który podaje się za Szoslanda i powołując się na rzekome znajomości z działaczami naszego Związku, wyłudza pieniądze w formie pożyczek, których nie oddaje. Prezydjum Z. Z. M. ostrzega Zarządy Okręgów Kół oraz wszystkich członków naszego Związku przed tym oszustem, któremu nie należy dawać żadnych pieniędzy, a natomiast jeśli się zgłosi, oddać go w ręce policji.



Wydawca: Zaw. Zw. Maszyn. Kolej. Red. odpow. Wacław Siadak. Druk. „Robotnik", Warecka 7.